

Verspreiding van de Menselijke Familie

Naast dit relaas over de zonde van Noach en de zonde van zijn zoon, vertelt het Genesis verslag ook over de voortdurende achteruitgang van de hele mensheid. Genesis concentreert zich nu op de groeiende menselijke familie op de vlakten van Sinear, een gebied dat beter bekend staat als Babylon. Ergens rond 2500 voor Christus besluiten de mensen heel ambitieus een grote stad te bouwen, Babel genaamd, met een toren zo hoog dat deze, figuurlijk gesproken, “tot in de hemel reikt”. Dit is beslist niet de eerste stad die ooit gebouwd werd. De toren is waarschijnlijk ontworpen op eenzelfde manier als de Babylonische “ziggoerat” tempels, waarvan de ruïnes nog vele eeuwen later zullen worden gevonden. Maar God is niet tevreden met deze ambitieuze plannen, kennelijk omdat het motief van de mensen gekarakteriseerd wordt door een uitdagende en aanmatigende hoogmoed, in opstand tegen God.

In het licht van deze situatie besluit God om de mens nogmaals aan zijn menselijke beperkingen te herinneren. Tot op dit moment heeft iedereen deel uitgemaakt van een enkele, zich snel uitbreidende grote familie en daarom heeft iedereen altijd dezelfde taal gesproken. Om de hardnekkige kracht van deze eenheid de kop in te drukken, grijpt God met Zijn scheppende en goddelijke kracht in om hun taal te verwarren en de mensheid over de aarde te verspreiden. Dit is niet alleen het begin van verschillende talen, maar ook van verschillende volken. Voor het eerst wordt de mensheid verdeeld in stammen, naties en zelfs verschillende etnische groeperingen. Hoewel Genesis dit niet uitdrukkelijk vermeldt, is het mogelijk dat deze bovennatuurlijke gebeurtenis de scheiding van de menselijke wezens in de verschillende rassen op gang brengt. De implicatie is van groot belang: ondanks de uiterlijke verschillen bezit de mensheid een gemeenschappelijke achtergrond, die laat zien dat de mensheid een geschapen broederschap vormt. Alle mensen zijn gelijk, ongeacht ras, natie of taal.

- Gen. 11:1,2** GEMEENSCHAPPELIJKE TAAL VAN DE MENSHEID. En de ganse aarde was van enerlei spraak en enerlei woorden. Maar het geschiedde, als zij tegen het oosten togen, dat zij een laagte vonden in het land Sinear; en zij woonden aldaar.
- Gen. 11:3,4** PLAN OM EEN STAD TE BOUWEN. En zij zeiden een ieder tot zijn naaste: “Kom aan, laat ons tichelen strijken, en wel doorbranden!” En de tichel was hun voor steen, en het lijm was hun voor leem. En zij zeiden: “Kom aan, laat ons voor ons een stad bouwen, en een toren, welks opperste in den hemel zij, en laat ons een naam voor ons maken, opdat wij niet misschien over de ganse aarde verstrooid worden!”
- Gen. 11:5-7** MENSELIJKE HOUDING ONTSTEMT GOD. Toen kwam de HEERE neder, om te bezien de stad en den toren, die de kinderen der mensen bouwden. En de HEERE zeide: Ziet, zij zijn enerlei volk, en hebben allen enerlei spraak; en dit is het, dat zij beginnen te maken; maar nu, zoude hun niet afgesneden worden al wat zij bedacht hebben te maken? Kom aan, laat Ons nedervaren, en laat Ons hun spraak aldaar verwarren, opdat een iegelijk de spraak zijns naasten niet hore.”
- Gen. 11:8,9**
Babel
(ca. 2400 v.C?) DE TAAL VERWARD. Alzo verstrooide hen de HEERE van daar over de ganse aarde; en zij hielden op de stad te bouwen. Daarom noemde men haar naam Babel; want aldaar verwarde de HEERE de spraak der ganse aarde, en van daar verstrooide hen de HEERE over de ganse aarde.

Het Begin van de Naties

Terwijl de mensheid zich over de aarde begint te verspreiden, beginnen families zich in stammen te verdelen, en ontwikkelen de stammen zich tot naties. Het oudste ons bekende verslag over de geografische, nationale en dialectische verdelingen onder de menselijke familie staat in het boek Genesis. Deze opsomming begint met Sem, Cham en Jafeth, drie generaties vóór de grote opsplitsing te Babel. In dit verslag vinden we allereerst een korte vermelding van Jafeths zeven zonen en zeven kleinzonen, met name de afstammelingen van Jafeths zoon Javan, wiens volk zich naar het noorden verspreidt naar de kuststreken van de Kaspische, Zwarte en Middellandse Zeeën. De vermelding van de Jafethieten is misschien zo bondig omdat de Indo-Europese volkeren zich het laatst ontwikkelen en het minste contact hebben met de theocratische aangelegenheden van het Hebreeuwse volk, waar de Bijbelse tekst zich al snel op zal concentreren.

De 'tafel der naties' besteedt meer aandacht aan de nakomelingen van Cham, waarschijnlijk omdat zij zich eerder ontwikkelen en de stichters van de eerste grote rijken zullen zijn, maar ook omdat de Hebreeuwse natie met deze volkeren niet alleen de meeste banden zal hebben, maar ook vele conflicten. Chams nakomelingen zullen zich in de warmere klimaten van de zuidelijke delen van de aarde vestigen. Zij zullen de Egyptische, Kanaänitische en Arabische naties gaan vormen. Bijzondere aandacht wordt geschonken aan de grote strijder Nimrod, één van Chams afstammelingen, die de eerste leider in de geschreven geschiedenis is die een monarchie instelt. Zijn heerschappij over diverse stammen is kennelijk een gevolg van zijn veroveringen, niet omdat hij het natuurlijke patriarchale hoofd van deze stammen was. Het is Nimrod die Babylon (van de stad Babel) sticht in het zuiden van Mesopotamië en later de stad Nineve meer naar het noorden in Assyrië.

Van groot historisch belang is het verslag over Chams afstammelingen via Kanaän, de zoon van Cham over wie Noach een vloek uitriep. Het land dat de Kanaänieten uiteindelijk zullen bezetten staat bekend als het land van Kanaän; de moderne naam is Israël. De oorspronkelijke Kanaänitische inwoners, waaronder de Hethieten, Jebusieten en Amorieten, zullen botsen met de afstammelingen van Sem, met name met die van de Hebreeuwse natie. Dit conflict, dat de profetische aard van Noachs vloek op Kanaän bevestigt, zal zelfs tot in onze moderne tijd blijven aanhouden.

Wat Sems nakomelingen betreft concentreert de tafel der naties zich op de familielijn van Sems zoon Arpachsad. De voornaamste reden is ongetwijfeld het theologische belang van de afstamming via Arpachsad. Uit deze tak van de Semieten zal (na acht generaties) de vader van de Hebreeuwse natie, Abram, voortkomen. De Semieten zullen in het begin vooral de Mesopotamische regio bewonen, tussen de rivieren de Tigris en de Eufraat. Uit de eerste Semitische nakomelingen zullen uiteindelijk ook de Syriërs, de Assyriërs, de Juktanietische Arabieren en vooral de Hebreëën voortkomen.

Gen. 10:1 NATIES VAN NOACHS ZONEN. Dit nu zijn de geboorten van Noachs zonen: Sem, Cham, en Jafeth; en hun werden zonen geboren na den vloed.

Gen. 10:2-5 NAKOMELINGEN VAN JAFETH. De zonen van Jafeth zijn: Gomer, en Magog, en Madái, en Javan, en Tubal, en Mesech, en Thiras.

En de zonen van Gomer zijn: Askenaz, en Rifath, en Togarma.

En de zonen van Javan zijn: Elísa, en Tarsis; de Chittieten en Dodanieten. Van dezen zijn verdeeld de eilanden der volken in hun landschappen, elk naar zijn spraak, naar hun huisgezinnen, onder hun volken.

Gen. 10:6-20 NAKOMELINGEN VAN CHAM. En de zonen van Cham zijn: Cusch en Mitsraïm, en Put, en Kanaän. En de zonen van Cusch zijn: Seba en Havíla, en Sabta, en Raëma, en Sábtecha. En de zonen van Raëma zijn: Scheba en Dedan.

En Cusch gewon Nimrod; deze begon geweldig te zijn op de aarde. Hij was een geweldig jager voor het aangezicht des HEEREN; daarom wordt gezegd: "Gelijk Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht des HEEREN". En het beginsel zijns rijks was Babel, en Erech, en Accad, en Calne in het land Sinear. Uit ditzelve land is Assur uitgegaan, en heeft gebouwd Ninevé, en Rehobôth, Ir, en Kálach. En Resen, tussen Ninevé en tussen Kálach; deze is die grote stad.

En Mitsraïm gewon de Ludieten, en de Anamieten, en de Lehabieten, en de Naftuchieten, En de Pathrusieten, en de Casluchieten, van waar de Filistijnen uitgekomen zijn, en de Caftorieten.

En Kanaän gewon Sidon, zijn eerstgeborene, en Heth, en den Jebusiet, en den Amoriet, en den Girgasiet, en den Hivviet, en den Arkiet, en den Siniet, en den Arvadiet, en den Tsemariet, en den Hamathiet; en daarna zijn de huisgezinnen der Kanaänieten verspreid. En de landpale der Kanaänieten was van Sidon, daar gij gaat naar Gerar tot Gaza toe; daar gij gaat naar Sódóm en Gomórra, en Adama, en Zobóim, tot Lasa toe.

Deze zijn zonen van Cham, naar hun huisgezinnen, naar hun spraken, in hun landschappen, in hun volken.

Gen. 10:21-31 NAKOMELINGEN VAN SEM. Voorts zijn Sem zonen geboren; dezelve is ook de vader aller zonen van Heber, broeder van Jafeth, de grootste.

Sems zonen waren Elam, en Assur, en Arfachsad, en Lud, en Aram.

En Arams zonen waren Uz, en Hul, en Gether, en Maz.

En Arfachsad gewon Selah, en Selah gewon Heber.

En Heber werden twee zonen geboren; des enen naam was Peleg; want in zijn dagen is de aarde verdeeld; en zijns broeders naam was Joktan.

En Joktan gewon Almódad, en Selef, en Hatsarmáveth, en Járach, en Hadóram, en Usal, en Dikla, en Obal, en Abímaél, en Scheba, en Ofir, en Havíla, en Jobab; deze allen waren zonen van Joktan.

En hun woning was van Mescha af, daar gij gaat naar Sefar, het gebergte van het oosten.

Deze zijn zonen van Sem, naar hun huisgezinnen, naar hun spraken, in hun landschappen, naar hun volken.

Gen. 10:32 DE MENSEN VERSPREIDEN ZICH. Deze zijn de huisgezinnen der zonen van Noach, naar hun geboorten, in hun volken; en van dezen zijn de volken op de aarde verdeeld na den vloed.

Afstammelingen van Sem tot Abram

Na de tafel der naties zwijgt Genesis grotendeels over de bewoners van de aarde, met uitzondering van de afstammelingen van Sem via Arpachsad: Selah, Heber, Péleg en anderen, helemaal tot aan Abram, die later bekend zal zijn als Abraham en de vader van de Hebreeën zal worden. Dit is de familie van de belofte, en door middel van deze familie zal God religie en morele waarheid laten voortbestaan. Via de Hebreeuwse natie zal God uiteindelijk tot de hele wereld spreken. Het is daarom belangrijk dat Genesis Abrams afkomst terugleidt tot Sem, die via zijn vader Noach afstamt van de eerste mens, Adam.

Gen. 11:10a SEM. Deze zijn de geboorten van Sem:

Gen. 11:10b,11 (1659 N.S.) ARPACHSAD. Sem was honderd jaren oud, en gewon Arfachsad, twee jaren na den vloed. En Sem leefde, nadat hij Arfachsad gewonnen had, vijfhonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren.

Gen. 11:12,13 (1694 N.S.) SELAH. En Arfachsad leefde vijf en dertig jaren, en hij gewon Selah. En Arfachsad leefde, nadat hij Selah gewonnen had, vierhonderd en drie jaren; en hij gewon zonen en dochteren.

Gen. 11:14,15 (1724 N.S.) HEBER. En Selah leefde dertig jaren, en hij gewon Heber. En Selah leefde, nadat hij Heber gewonnen had, vierhonderd en drie jaren, en hij gewon zonen en dochteren.

Gen. 11:16,17 (1758 N.S.) PELEG. En Heber leefde vier en dertig jaren, en gewon Peleg. En Heber leefde, nadat hij Peleg gewonnen had, vierhonderd en dertig jaren; en hij gewon zonen en dochteren.

Gen. 11:18,19 (1788 N.S.) REHU. En Peleg leefde dertig jaren, en hij gewon Rehu. En Peleg leefde, nadat hij Rehu gewonnen had, tweehonderd en negen jaren; en hij gewon zonen en dochteren.

Gen. 11:20,21 (1820 N.S.) SERUG. En Rehu leefde twee en dertig jaren, en hij gewon Serug. En Rehu leefde, nadat hij Serug gewonnen had, tweehonderd en zeven jaren; en hij gewon zonen en dochteren.

Gen. 11:22,23 (1850 N.S.) NAHOR. En Serug leefde dertig jaren, en gewon Nahor. En Serug leefde, nadat hij Nahor gewonnen had, tweehonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren.

Gen. 11:24,25 (1879 N.S.) TERAH. En Nahor leefde negen en twintig jaren, en gewon Terah. En Nahor leefde, nadat hij Terah gewonnen had, honderd en negentien jaren; en hij gewon zonen en dochteren.

Gen. 11:26 (1949-2009 N.S.) ABRAM, NAHOR EN HARAN. En Terah leefde zeventig jaren, en gewon Abram, Nahor en Haran.

Het is interessant om in dit verslag te zien dat er een geleidelijke afname in levensduur van de afstammelingen van Sem plaatsvindt. Sem zal zelf ongeveer 600 jaar oud worden, maar tegen de tijd van Abram is de gemiddelde leeftijd waarop mensen overlijden ongeveer 200 jaar. Het is eveneens vermeldenswaardig dat het eerste kind steeds vroeger wordt geboren. Met uitzondering van Sem en Abram zijn de meeste mannen in deze afstamming tussen de dertig en veertig jaar oud wanneer hun eerste zoon wordt geboren.

Het gecombineerde gevolg van de langere levensduur van de eerdere generaties en de verminderde levensduur van de latere generaties is dat er verrassend weinig schakels zijn in de keten van Adam tot Abram. Adam leefde tot na de geboorte van Methusalah, en Methusalah was nog in leven toen Sem werd geboren. Als we aannemen dat Abram niet de eerste zoon van Terah was, zoals andere Schriftteksten lijken aan te

geven, maar werd geboren toen Terah 130 jaar oud was, dan stierf Sem pas 25 jaar voordat Abram stierf. In de eerste 2000 jaar na de schepping bestond er dus slechts een beperkt aantal generaties tussen Adam en Abram.

Genesis neemt hier een korte pauze om een bijzonder verslag over Terahs familie vast te leggen. In dit verslag is een kennismaking met Abrams neef Lot inbegrepen. Lot zal een centraal figuur zijn in de komende gebeurtenissen. Net zo belangrijk is het feit dat Abrams vrouw Sarai nog geen kinderen heeft gebaard. In een cultuur waarin het baren van kinderen, en vooral zonen, voor de vrouw van cruciaal belang is, zal Sarai's kinderloosheid van toenemende betekenis zijn.

Van groot belang is op dit moment de reis van Terah van Ur der Chaldeeën naar de stad Haran, zo'n 900 kilometer naar het noorden. Terah neemt Abram, Sarai en Lot met zich mee en reist van Ur naar het land van Kanaän via de route van de Vruchtbare Sikkkel, om zo de Arabische Woestijn te omzeilen. Waarom Terah Ur verlaat is een speculatieve zaak op basis van de beschrijving in het boek Genesis. Latere Schriftteksten bieden een gedetailleerder antwoord wanneer deze vastleggen dat Abram, en kennelijk ook Terah, door God werden geboden om Ur te verlaten en naar een land te gaan dat God hun zou tonen. Het verslag over Terah en zijn reis naar Haran is dus belangrijk omdat het de basis legt voor een nog belangrijker reis van Abram; de reis waarmee het doel wordt bereikt dat God voor ogen heeft.

Gen. 11:27,28 TERAH EN HARAN. En deze zijn de geboorten van Terah: Terah gewon Abram, Nahor en Haran; en Haran gewon Lot. En Haran stierf voor het aangezicht zijns vaders Terah, in het land zijner geboorte, in Ur der Chaldeeën.

Gen. 11:29,30 ZOWEL ABRAM ALS NAHOR HUWEN. En Abram en Nahor namen zich vrouwen; de naam van Abrams huisvrouw was Sarai, en de naam van Nahors huisvrouw was Milka, een dochter van Haran, vader van Milka, en vader van Jiska. En Sarai was onvruchtbaar; zij had geen kind.

Gen. 11:31,32 TERAH VERHUIST NAAR HARAN. En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, Harans zoon, zijns zoons zoon, en Sarai, zijn schoondochter, de huisvrouw van zijn zoon Abram, en zij togen met hen uit Ur der Chaldeeën, om te gaan naar het land Kanaän; en zij kwamen tot Haran, en woonden aldaar. En de dagen van Terah waren tweehonderd en vijf jaren, en Terah stierf te Haran.

Job het Rechtschapen Slachtoffer

Ook al bestaan er in deze tijdsperiode geen verwijzingen naar Job in de Schrift, toch bestaat er bewijs dat een belangrijk historisch figuur met de naam Job hier zij aan zij met de oude patriarchen vermeld zou moeten worden. Zijn thuis is in het land Uz, dat waarschijnlijk in de noordelijke Arabische woestijn gelegen is in een gebied dat later bekend zal staan als Edom, of Idumia. Job is ongewoon rijk gezegend. Hij leeft in weelde en zijn gezin is hem enorm dierbaar. Maar het belangrijkste is dat Job een rechtschapen mens is, die zelfs onder zijn dienaren in hoog aanzien staat. Maar, Job wordt door rampspoed getroffen wanneer zijn veestapel en zijn bezittingen door een reeks tegenslagen van hem worden weggenomen. En nog erger: al zijn kinderen komen om en hijzelf wordt door een vreselijke, pijnlijke ziekte getroffen. Ook al vraagt hij zich af waarom deze rampspoed hem treft, toch blijft Jobs geloof in God overeind staan. Het gevolg hiervan is dat God zijn weelde herstelt en zelfs verdubbelt ten opzichte van zijn oorspronkelijke weelde, en dat hij nog meer kinderen krijgt. Hij sterft als een gelukkig mens.

Het verhaal over zijn sterke geloof en over zijn succesvolle strijd met de redenen voor zijn beproevingen zal vele generaties lang worden overgeleverd. Verscheidene eeuwen later, in een tijd waarin een heel volk met het probleem van het lijden te kampen heeft, zal Jobs leven de basis vormen voor een literair meesterwerk over het lijden en de oorzaken ervan. Deze nederige man heeft geen idee hoe zijn persoonlijke tegenslag eeuwenlang voor vele mensen een bron van vertroosting zal zijn. Dat feit is op zichzelf misschien al voldoende reden dat hij een dergelijke rampspoed moest ervaren. Het boek Job zal later worden gepresenteerd, en wel op het moment in de geschiedenis waarop het geschreven werd.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.